चायतनानां नाशाय नरेश्वरेणानाम् । दैवतवालाग्रकटा-
क्षचक्रयुगमेतुभङ्गपतनानि । सम्पर्यासनसादनसङ्गाच्च न
देयन्दपशुभदाः । ऋषिधर्मपितृब्रह्मप्रोद्भूतं द्विजाती-
नाम् । यद्रुद्रलोकपालोद्भवं पशूनामनिष्टं तत् । पुरु
विष्णुमनैश्वरोत्थं पुरोधसां, विष्णुजं च लोकानाम् । स्कन्द-
विशाखसंभवं माण्डलिकानां नरेन्द्राणाम् । वेदव्याधे
मन्त्रिणि विनायके वैक्षतं यमुनाधे । धातरि सविश्व-
कर्मणि लोकाभावाय निर्दिष्टम् । देवकुमारकुमारीवनिता-
प्रेष्येषु वैक्षतं यत् स्यात् । तत्तरपतेः कुमारकुमारि
कास्त्रीपरिजनानाम् । रक्षःपिशाचगुह्यकनागानामेत-
देव निर्देश्यम् । मासैश्चाष्टाभिः सर्वेषामेव फलपाकः ।
बुद्धा देवविकारं शुचिः पुरोधास्तपोनिधिः स्नातः ।
स्नानकुसुमानुलेपनवस्त्रैरभ्यर्चयेत् प्रतिमाम् । मधुपर्केण
पुरोधा भक्ष्यैर्वलिभिश्च विधिवदुपतिष्ठेत् । स्थालीपाकं
शुद्ध्याद्विधिवन्मन्त्रैश्च वह्निः । इति विबुधविकारे
शान्तयः सप्तरात्रं द्विजविबुधनवार्चा गोतन्दुलोत्सवाश्च ।
विधिवदवविपाकैर्यैः प्रयुक्ता न तेषां भवति दुरितपाको
दक्षिणाभिश्च दत्तः" देवप्रतिमावैक्षतम् । "राष्ट्रे यस्या-
मग्निः प्रदीप्यते दीप्यते च नेष्टमवान् । मनुजेश्वरस्य
पीडा तस्य वराष्ट्रस्य विज्ञेया । जलमांसार्द्रज्वलने
ऋपतिवधः प्रहरणे रणो रौद्रः । सैन्यग्रामपुरुषे च
नाशो वह्नेर्भयं कुरुते । प्रासादभवनतोरणकेतवादिज्व-
लनेन दग्धेषु । नष्टिता वा यस्यासात् परचक्रस्यागमो
नियमात् । धूमो ज्वलनसमुत्थो रजसमयाद्भिजं महा-
भयदम् । व्यभ्रे निस्तुडनाथो दर्शनमपि चाक्षि दोष-
करम् । नगरवनग्रामादाखजमनुजानां भयकरं ज्वलन-
माहुः । धूमाग्निविस्फुलिङ्गैः यथाम्बरे खगैर्मृत्युः । आयु-
धज्वलनसर्पवसनाः कोशनिर्मलवेपनानि वा । वैक्ष
तानि यदि वायुभे ज्वराणाशु रौद्ररवसङ्कुलं वदेत् ।
मन्त्रैर्वाक्यैः क्षीरदधात्मभिर्हितव्यो ऽग्निः सर्षपैः
सर्पिषा च । अग्न्यादीनां वैक्षते शान्तिरेवं देयं चाग्निं
ब्राह्मणं ब्राह्मणेभ्यः" । इत्यग्निवैक्षतम् । "शाखाभङ्गे
ऽकस्माद् दशाया निर्दिशेद्रणोद्योगम् । हसने देशभङ्गं
रुदिते च व्याधिवाहुल्यम् । राष्ट्रविभेदस्तन्तौ बाल-
वधो ऽतीव कुसुमिते वाले । दशात् क्षीरस्रावे सर्वद्रव्य-
स्रवो भवति । मद्ये वाहनभाशः संग्रामः शौचिते
मधुनि रोगः । स्नेहे दुर्भिक्षभयं सङ्क्षयं निःसृते
रुधिरे । गुप्तविरोधे वीर्यात्ययः शोणिते च विद-
ज्ञानाम् । पतितानामुत्थाने स्वयं भयं दैवजनितं च ।
पूजितदग्धे ऋतौ कुसुमफलं नृपवधाय निर्दिष्टम् । धूम-
स्थिनि ज्वालाथवा भवेन्नृपवधायैव । सर्पेषु तरुषु वारि.
जनसङ्क्षयो विनिर्दिष्टः । दशाया वैक्षते दशभिर्मासैः
फलविपाकः । स्नानाम्बुधूपाम्बरपूजितस्य कलं निधायो-
परि पादपस्य । स्नात्वा शिवं रुद्रजपो ऽत्र कार्यो रुद्रेभ्य
इत्यत्र षड्रुद्रहोमः । पायसेन मधुना च भोजयेद्
ब्राह्मणान् हतयुतेन भूपतिः । भेदिनी निगदिताल दधि-
वा वैक्षते तरुगते महर्षिभिः" । इति दशवैक्षतम् । "नखे
ऽजवादीनामेकस्थिनि द्विविसम्भवो मरणम् । अथयति
तदधिपतीनां यमलं जातं च कुसुमफलम् । अतिदहिः
यस्यानां नानाफलकुसुमभवो दशे । भवति हि बह्वेक-
स्थिनि परचक्रस्यागमो नियमात् । अर्धेन यदा तैक्ष्णं
भवति तिलानामतैक्षता वा स्यात् । अङ्गस्य च वैरसं तदा
च विन्द्याद्भयं सुमहत् । वैक्षतकुसुमं फलं वा आमा-
दथवा पुराद्भिः कार्यम् । सौम्यो ऽत्र पशुः कार्यो
निर्वाप्यो वा पशुः शान्त्यै । वसे च दृष्टा विक्षतिं प्रदेयं
तत् क्षेत्रमेव प्रथमं द्विजेभ्यः । तस्यैव मध्ये चरुमत्र भौमं
स्नात्वा न दोषान् समुपैति तज्ज्ञानम्" । इति वस्त्रवैक्षतम् ।
"दुर्भिक्षमनावृष्ट्यामतिवृष्ट्यां क्षुद्भयं सपरचक्रम् । रोगो
ऽनृतुभवायां ऋपवधो ऽभ्रजातायाम् । शीतोष्णविप-
र्यासे नो सम्यग्ऋतुषु च सम्यक्षेषु । यस्यासाद्राष्ट्रभयं
रोगभयं दैवजनितं च । अन्यर्तौ सप्ताहं प्रवृत्तवर्षे
प्रधानऋपमरणम् । रक्षे यस्योद्योगो मांसास्थिवसा-
दिभिर्भरेण । धान्यहिरण्यत्वक्फलकुसुमादैर्वर्धितैर्भयं
विन्द्यात् । अङ्गारपांशुवर्षे विनाशमायाति तन्नगरम् ।
उपला विना जलधरैर्विक्षता वा प्राणिनो यदा दृष्टाः ।
छिद्रं वाभ्रतिदृष्टौ यस्यानामीतिसङ्क्षयम् । क्षीरदत-
क्षीराणां दध्नो रुधिरोष्णवारिणां वर्षे । देशविनाशो
स्नेहो ऽसृग्वर्षे चापि नृपयुद्धम् । यद्गमने ऽर्के छाया न
दृश्यते दृश्यते प्रतीपा वा । देशस्य तदा सङ्क्षयमाचातं
विनिर्देश्यम् । व्यभ्रे नभसीन्द्रधनुर्दिवा यदा दृश्यते
ऽथवा रात्रौ । प्राच्यामपरस्यां वा तदा भवेत् क्षुद्भयं
सुमहत् । सूर्येन्दुपर्जन्यसमीरणानां योगः स्मृतो दृष्टि-
विकारकाले । धान्यामगोवाससदक्षिणाभ्यां देवाकृतः
शान्तिमुपैति पापम्" । इति दृष्टिवैक्षतम् । "अपसर्पणं
नदीनां नगरादविरेव शून्यतां कुरुते । शोषणशो-
षाभ्यामन्येषां वा ह्रदादीनाम् । स्नेहासृङ्मांसवसाः